

Luf 73

Före år 1910 var ingen Lantbrevfäring anordnad i Löddeköping
men vid den tiden började Postationsföreståndaren Neulmberg
att bära ut posten till Tikhögs fiskläge han hade 50 öre
för att spara 12 kilometer fram och tillbaka
Nu har Lantbrevfäran 8 kr för samma vägsträcka
men är cyklande. År 1907 började en Lantbrevfäring
längs Löddeköpinge Klöjgr Löddeköpinge det var
entreprenad och den som gick tilläggsvis fick platon
jag vet att det var 90 öre för tur och retur 12 kilometer
jag erhöll platon år 1918 och fick då 2.25 för tur och retur
och post väskan vägde mellan 10 till 15 kg År 1925
fick Lantbrevfärsarna ett avtal med Postverket
och är nu goslunda ordentligt avlönade
jag tjänade Postverket i 31 år och fick pension
den 1 Januari 1950

På 1860 talet fanns inga större handthande i
Löddekjöpinge handeln skedde då genombringande
Judar och västgötar här fanns en liten handlande
Lars Viken som bodde mitt i byn han sålde
små Tobak Träskor såpa salt och Tran för
belysning för fotogen gagnades mycket litet
på landet, Det fanns också gummar som
sålde fastlagsbullar och kakor de kallades
kagekvinnor. Men så på 1870 talet började
en man som hette Johan Björnsen en ny
affär som på några år växte och blev stor
så att flera socknar beslutade ta det och göra
sina uppköp sedan stiftade han Sparbank
och bildade mejeriförening och han blev Aktions-
företagare och bostredningsman
men nu 1950 finns 3 stora affärer i byn
Björnsens Oskar Karin och Konsum

År 1888 gjorde en bonde i Löddelöpinge ett kalas eller gille
som de kallar det på den tiden. Jag var hörsattör och gick med
lillemidda till drängarne som var ute i arbete på åkern
då blev jag befalld att gå att bjuda till gillens närmaste
nabbarne jag fick en skriven lapp att lämna på
varje ställe men släktingar och andra som skulle bjudas
från andra socknar fick vaktmästaren rida och bjuda
när gästerna kom till gillet blev de bjudna på sylta
och rödbetor och suppen till sedan soppa och kött
och pepparotsås och boveteogröt och sedan ^{Lobby} socker och
varmt vatten och som gästerna kom körande i
charabang som var något nytt på den tiden
sombiga kom i fjädervagnar från äldre tid och gillet
varade till nästa dag och fick de natta med
innan de for hem

Häi var Mormoner i denna trakt på 1870-talet
och fick många anhängare men missade
övat sin religion i några år så reste de
till Amerika en hel del, men så 1900 började
en annan fräreligös sekt som kom hit
predikade sin lära och fick en del anhängare
så när en tid var gått så skulle de bygga
hus och en del pengar insamlades
Tomten blev köpt och en del grästen
dåtid till grund men så kom det
något ivägen som stoppade det hela
Tomten finns ännu kvar
Så nu går folk som intresseras utaf
religionen i kyrkan i Löddeköpinge

För omfattade att 1860 hade en dräng 16 Riksdaler
i lön för året somliga år fick han en Skinnpjäs och ett
annat år ett par linnetyggar av hemspunnet grovt linnegarn
och en skjorta. tredje året ett par stövlar. Tiestor fick han
själv köpa, något år fick han en vadmalskostym som skräddar
sydde på gården han brukade att vara på gården i flera
veckor och sy till husbonden som till tjänarne samma
gjorde skamkassen han ^{sydde} läderskor och stövlar för hand.
En störfiga hade 8 Riksdaler och en vadmalsklädnad
och en eller två säcker och ibland en stubb eller underkläm
som var sydd av tjockt tyg dubbelt tygstycke inmantill som
utgår på liknande ett tunt strättäcke och ett par läderskor.
År 1895 tjänade jag själv på en gård och hade 175 kr i lön.
Första världskriget fick en dräng 1000 kr i lön.
Nu har lantarbetarne ordentligt betalt för sitt
arbete och därtill mycket kostare arbetstid.

Far och mor berättade att de var på Klängegille omkring år 1860. Det var ett hus som skulle flyttas ut på fälleden i Löddesjöpinge några snickare satte upp korsvirket och närvarande drängar och ^{pojkar} samlades. Drängarna arbetade leran som var taget på byns Almänning så den blev smidig att arbeta med sedan tog pojarna leran med händerna och slog i så att leran blev hängande på stolparna emellan korsvirket, ävensående bild visas gaveln till ett sådant hus de tjocka strecken är korsvirket de små strecken är den leran sätter på sedan kalkades väggarna och träverket tjäades och målades ofta röd sedan blev det mat bröd och kokt fläsk och potatis och brännvin och sedan spel och dans så länge de orkade men skulle tänka på nästa dags arbete som började när solen steg upp.

På år 1900 nöjde sig inte folk med sådana hus folk fick större fodringar på bostäder det blev murede tegelväggar och mera ordentlig grund och ställare i varje hus och bättre stödtäder i både kök och rum.

I min barndom 1880 talet var vägarne mycket
dåliga varje gård i socknen hade en sägsträcka
att laga många lagade endast med grus eller
sand så när man köide med hästskulet gick
hjulet ner till näven på sine håll
Jernvägen köjades här 1907 och innan den
gick landbrukarne köie sina betor till Kävlinge
eller Arbov med hästskulet. Postskulet fanns
så tidigt som 1880 från Lund sedan köjades
ny Postskulet från Kävlinge Höj Lördetöpinge
Borsbäck och Hoftorp och gick till Jernvägen
övertog posten. Den första tidning jag såg 1885
var Folkets Tidning som var utgiven i Lund
sedan kom Solövs tidning som många hade
När sedan skulle alla meniska ha Svenska
Dagbladet som är den mest lästa tidningen
bland landbefolkningen I min barndom
var det brukligt att vara 3 och 4 hushållsam tidning